

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/273/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117255556
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6117255556.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Premier Consulting EU, s.r.o., so sídlom Hadovská cesta 870, 945 01 Komárno, IČO: 48 231 657, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Moravčík a spol. s.r.o., so sídlom Ružová dolina 6, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 047, proti povinnému: PEKÁREŇ ILaS - 100 s.r.o., so sídlom Herľanská 547, 093 03 Vranov nad Topľou, IČO: 50 297 741, o vymoženie 1 800,00 eur s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/273/2017 zo dňa 2. februára 2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/273/2017 zo dňa 2. februára 2018 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica konajúci vyšším súdnym úradníkom uznesením sp. zn. 6Ek/273/2017 zo dňa 2. februára 2018 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie oprávneného v sume 12,62 eur podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietol. Predmetné rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 53 ods. 1, ods. 3 písm. a) a ods. 4, § 199a ods. 1, § 199d ods. 1 a § 199e zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 10 ods. 2, § 13a ods. 2 písm. c) a § 13 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška č. 655/2004 Z. z.“).

2. Vyšší súdny úradník rozhodnutie vecne odôvodnil tým, že právny zástupca oprávneného pri vyčíslení základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta vychádzal pri určení tarifnej hodnoty aj z príslušenstva pohľadávky, t. j. nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 eur a trov konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul (vrátane trov právneho zastúpenia) vo výške 305,31 eur. Ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. pojednáva o tarifnej odmene len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou veci alebo práva. Cena príslušenstva sa zahŕňa do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty však nie je príslušenstvom pohľadávky, ide o samostatný nárok, ktorý sa do základu na určenie výšky tarifnej odmeny zahŕňa vždy, či už ako samostatne uplatňovaný peňažný nárok alebo spoločne s iným nárokom. Vyšší súdny úradník v tejto súvislosti poukázal aj na ustálenú judikatúru, potvrdzujúcu právny názor, podľa ktorého, ak príslušenstvo nie je samostatným predmetom konania, tak tarifnou hodnotou pre výpočet trov právneho zastúpenia je len istina (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.07.2012 sp. zn. 17Co/179/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.09.2013 sp. zn. 14Co/663/2013, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2013 sp. zn. 7Co/34/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.04.2014 sp. zn. 4Cob/44/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2013, sp. zn. 7Co/34/2012). Preto vyšší súdny úradník dospel k záveru, že do základu na určenie výšky tarifnej odmeny je možné zahrnúť len istinu vo výške 1 800,00 eur spoločne so zmluvnou pokutou

vo výške 378,00 eur, pričom je potrebné aplikovať ustanovenia advokátskej tarify o zvýšení tarifnej odmeny pri spojení vecí (§ 13 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z.). Základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty istiny vo výške 1 800,00 eur predstavuje sumu vo výške 81,33 eur (za jeden celý úkon právnej služby) a základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty zmluvnej pokuty vo výške 378,00 eur predstavuje sumu vo výške 28,22 eur (za jeden celý úkon právnej služby). Základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty istiny zvýšenej o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty zmluvnej pokuty tak predstavuje sumu vo výške 90,74 eur (za jeden celý úkon právnej služby). Trovy právneho zastúpenia za dva polovičné úkony právnej služby spolu s režijným paušálom za každý úkon právnej služby + 20 % DPH predstavujú sumu vo výške 130,10 eur ($2 \times 45,37 \text{ eur} + 2 \times 8,84 \text{ eur} + 20 \% \text{ DPH}$) a po pripočítaní sumy súdneho poplatku za podanie návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 16,50 eur predstavuje výška dôvodne uplatnených trov oprávneného v exekučnom konaní sumu vo výške 146,60 eur. Oprávnenému preto náhrada trov exekúcie prevyšujúca uvedenú sumu neprislúcha. Pokiaľ si oprávnený uplatnil náhradu trov v sume spolu 159,22 eur, je tento nárok v časti sumy 12,62 eur uplatnený v rozpore so zákonom.

3. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/273/2017 zo dňa 2. februára 2018 bolo oprávnenému prostredníctvom právneho zástupcu doručené dňa 09.02.2018. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu sťažnosť, ktorú doručil súdu dňa 19.02.2018, t. j. v zákonnej lehote. Oprávnený sťažnosť odôvodnil tým, že súd v uznesení neuviedol ustanovenie právneho predpisu, z ktorého by vyplýval záver, že trovy právneho zastúpenia je v exekučnom konaní potrebné počítat zo samotnej istiny vymáhaného nároku bez príslušenstva. Exekučné konanie je špecifické konanie, ktoré vo vzťahu k vymáhanému nároku nie je sporové. Keďže nejde o spor, je potrebné ustanovenia upravujúce podmienky sporového konania, použiť iba primerane (ako je napr. ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky, kde je upravené pre spor hodnota vecí, o ktorej sa vedie spor...). Oprávnený ďalej konštatuje, že takáto otázka nebola pre exekučné (nesporové) konanie doposiaľ posudzovaná Najvyšším súdom SR, bola však posudzovaná krajskými (odvolacími) súdmi, pričom tieto súdy dospeli k opačnému názoru, ako súd v tomto konaní. Oprávnený na podporu svojej argumentácie poukázal na uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoE/62/2013-22 zo dňa 25.06.2013, sp. zn. 25CoE/28/2016 zo dňa 03.06.2016, na uznesenie Krajského súdu v Ústí nad Labem, sp. zn. 10Co 470/2002 zo dňa 13.08.2002. Oprávnený tiež poukázal na stanovisko Sekcie Českej advokátskej komory pre advokátsku tarifu zo dňa 21.10.2010, podľa ktorého „...odmena advokáta v exekučnom řízení se počítá z jistiny a kapitalizovaného příslušenství vymáhané pohledávky. Nepřihlíží se pouze k příslušenství vymáhané pohledávky vzniklému po podání návrhu na zahájení exekučního řízení.“ Oprávnený zároveň dodáva, že je potrebné uviesť, že žiadne z vyššie citovaných rozhodnutí, a ani žiadne z rozhodnutí, ktoré uvádza súd v uznesení, ešte neaplikuje poslednú veľkú novelu exekučného poriadku, účinnú od 01.04.2017, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 2/2017 Z.z., ktorým sa novelizoval Exekučný poriadok. Touto novelou bolo do Exekučného poriadku priamo vymedzené, čo zákon rozumie pod pojmom „vymáhaný nárok“. Podľa aktuálneho § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku je vymáhaným nárokom v prípade peňažného nároku istina, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvná pokuta a trovy exekúcie oprávneného. Je preto otázne prečo súd vo svojich úvahách o výklade pojmu „nárok“ v uznesení nebral do úvahy toto zákonné ustanovenie exekučného poriadku. Z uvedeného ustanovenia možno dospieť k záveru, že pojem „istina“ a „nárok“ nie sú pre účely exekučného konania totožné pojmy, keď istina je len jednou (nie jedinou) časťou nároku. Oprávnený v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Okresného (exekučného) súdu Banská Bystrica zo dňa 28.11.2017, č.k. 69Ek/7/2017, ktoré bolo vydané až po novele exekučného poriadku, pričom súd v tomto uznesení jasne vymedzil svoje stanovisko, podľa ktorého „Vyšší súdny úradník nepostupoval správne, keď uviedol, že trovy právneho zastúpenia je potrebné počítat zo samotnej istiny vymáhaného nároku bez príslušenstva a neuviedol ustanovenie právneho predpisu, z ktorého by takýto záver vyplýval“. Súd v rozhodnutí konštatuje, že oprávnený správne vypočítal náhradu trov právneho zastúpenia, keď ju vypočítal tak, že za základ na výpočet tarifnej odmeny považoval súčet, v návrhu na vykonanie exekúcie, uplatnenej istiny a trov pôvodného súdneho (základného) konania, a takto vypočítaná suma je v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky o odmenách advokátov aj v súlade s príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku. V nadväznosti na uvedené sa oprávnený domnieva, že ak konajúci súd v danom prípade opiera svoje úvahy o súdne rozhodnutia, mal by zobrať do úvahy také súdne rozhodnutia, ktoré riešia totožnú právnu otázku, teda v danom prípade (celkom špecifickú) otázku, čo patrí do základu na výpočet odmeny advokáta v exekučnom konaní. Oprávnený sa domnieva, že správne vyčíslil svoje trovy exekučného konania v návrhu na vykonanie exekúcie, v súlade s príslušnými predpismi, preto neexistuje žiaden rozpor návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom

(exekučným poriadkom). V nadväznosti na uvedené oprávnený navrhuje, aby súd Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 02.02.2018, č. k. 6Ek/273/2017 zrušil.

4. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

5. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

12. V zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

13. V zmysle § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

14. Podľa § 9 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

15. Podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 663,88 eura do 6 638,78 eura 41,49 eura + 9,96 eura za každých aj začatých 331,94 eura prevyšujúcich sumu 663,88 eura.

16. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. , ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

17. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

18. Podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

19. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za vecne správne a sťažnosť oprávneného proti nemu tak logicky za nedôvodnú.

20. Primárne súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 250 ods. 1 CSP, keďže sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Z obsahu súdneho spisu mal súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho uviedol vyšší súdny úradník a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre uvedený právny záver, pričom poskytuje primeranú odpoveď aj na oprávneným uplatnené dôvody sťažnosti. Napriek presne opačnému názoru oprávneného súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej vyšším súdnym úradníkom. Práve pre správnosť a i objektívnu argumentačnú presvedčivosť dôvodov uvedených v napadnutom uznesení (objektívnu z pohľadu schopnosti presvedčiť každého s výnimkou niekoho majúceho nespochybniteľný záujem na inom výsledku konania) by z titulu aplikácie ust. § 250 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nebolo potrebné odôvodňovať uznesenie, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Avšak k zvýrazneniu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia vo väzbe k dôvodom sťažnosti oprávneného súd považuje za potrebné nad rámec ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku doplniť ešte nasledovné.

21. Nárok oprávneného na náhradu trov právneho zastúpenia vzniká za podmienok uvedených v § 199d ods. 1 v spojení s § 199e Exekučného poriadku. Predmetné ustanovenia určujú limity náhrady trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní. Ustanovenie § 199e Exekučného poriadku zároveň určuje, že náhrada trov právneho zastúpenia patrí vo výške tarifnej odmeny. Tarifnú odmenu upravuje Vyhláška č. 655/2004 Z. z. v ustanoveniach § 9 až 14, pričom v § 10 ods. 2 je striktné uvedené, že za tarifnú hodnotu sa považuje (ak nie je ustanovené inak) výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby s tým, že za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky. S poukazom na uvedené sa súd stotožňuje s názorom vyššieho súdneho úradníka, že ak by základom pre výpočet odmeny mala byť aj hodnota príslušenstva pohľadávky, ktoré s poukazom na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka tvoria úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením, musel by to zákonodarca výslovne uviesť v citovanom ustanovení § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

22. S názorom oprávneného, že vzhľadom k tomu, že exekučné konanie je špecifické tým, že vo vzťahu k vymáhanému nároku nie je sporové, je potrebné ustanovenia upravujúce podmienky sporového konania použiť iba primerane (napr. ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., kde je upravené pre spor - „...hodnota veci, o ktorej sa vedie spor...“), sa súd nestotožňuje, nakoľko ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. upravuje výšku tarifnej hodnoty všeobecne a nielen pre sporové konania. Uvedené napokon vyplýva nielen zo samotného znenia § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. („Ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby...“), ale aj z ďalších odsekov predmetného ustanovenia (§ 10 ods. 3 až 8), ktoré nadväzujú, spresňujú a dopĺňajú ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

23. Oprávnený v podanej sťažnosti namieta, že súd v uznesení neuviedol ustanovenie právneho predpisu, z ktorého by vyplýval záver, že trovy právneho zastúpenia je v exekučnom konaní potrebné počítať zo samotnej istiny vymáhaného nároku bez príslušenstva. S uvedeným tvrdením oprávneného sa súd rovnako nemôže stotožniť, nakoľko súd konajúci vyšším súdnym úradníkom v napadnutom uznesení citoval ustanovenia právnych predpisov, z ktorých vychádzal, pričom zároveň jasne a výstižne vysvetlil,

ako vec právne posúdil. Práve naopak, oprávnený v podanej sťažnosti neuviedol žiadne ustanovenie právneho predpisu, z ktorého by vyplývalo, že za tarifnú hodnotu, z ktorej sa počíta tarifná odmena advokáta, sa v exekučnom konaní na rozdiel od základného konania považuje pohľadávka aj spolu s jej príslušenstvom. Na margo uvedeného súd konštatuje, že príslušenstvo pohľadávky nemení svoj charakter či je uplatnené v základnom alebo v exekučnom konaní, pretože bez ohľadu na to, či je v stave judikovanom, dohodnutom alebo splatnom, stále v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka zostáva len príslušenstvom. Preto ak za tarifnú hodnotu, z ktorej sa počíta tarifná odmena advokáta, sa v základnom konaní považuje len hodnota pohľadávky bez príslušenstva, nemožno príslušenstvo do tarifnej hodnoty zahŕňať ani v exekučnom konaní, ak nie je uplatnené samostatne.

24. Za ustálenú rozhodovaciu prax nemožno považovať uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoE/62/2013-22 zo dňa 25.06.2013 a sp. zn. 25CoE/28/2016 zo dňa 03.06.2016, na ktoré poukázal oprávnený na podporu svojej argumentácie, keď napr. Krajský súd v Prešove v uznesení sp. zn. 8CoE/13/2015 zo dňa 28.01.2016 dospel k presne opačnému názoru, keď vyslovil, že „Dôvodným je oprávneným namietané nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k určeniu základu pre výpočet trov právneho zastúpenia. Preto, ak do základu pre výpočet odmeny za jeden úkon právnej služby boli okrem istiny 1 040,76 eur vzaté i kapitalizované úroky z omeškania vo výške 592,88 eur, trovy konania v sume 211,92 eur a trovy oprávneného v exekučnom konaní v sume 154,50 eur, nepostupoval súd prvého stupňa správne. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na výstižné odôvodnenia súdov cit.: „Odvolací súd poukazuje na doslovné znenie ustanovenia § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného planenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku. Vzhľadom na to, že v cit. ustanovení nie je ustanovené, že za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky s príslušenstvom, nemožno zahrnúť príslušenstvo pohľadávky do jej hodnoty pre účely stanovenia základnej sadzby tarifnej odmeny. Záver o tom, že príslušenstvo pohľadávky možno zahrnúť do hodnoty pohľadávky, nevyplýva ani z logického a jazykového výkladu tohto ustanovenia.“ (uznesenie Krajského súdu v Košiciach vo veci 3Co 78/2013).“ K poukazu oprávneného na uznesenie Krajského súdu v Ústí nad Labem, sp. zn. 10Co 470/2002 zo dňa 13.08.2002 či na stanovisko Sekcie Českej advokátskej komory pre advokátsku tarifu zo dňa 21.10.2010 súd uvádza, že rozhodnutie iného štátu ani stanovisko Sekcie Českej advokátskej komory nevytvára ustálenú rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky a preto nie je dôvod osobitne sa k nim vyjadrovať.

25. Rovnako za ustálenú rozhodovaciu prax nemožno považovať ani názor prezentovaný v uznesení Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/7/2017 zo dňa 28.11.2017, vydanom síce už za účinnosti zákona č. 2/2017 Z.z., ktorým sa podstatne novelizoval Exekučný poriadok, avšak v tejto súvislosti súd poukazuje, že v iných uzneseniach Okresného súdu Banská Bystrica, rovnako vydaných už za účinnosti predmetnej novely Exekučného poriadku, napr. sp. zn. 21Ek/69/2017 zo dňa 25. júla 2018, sp. zn. 31 Ek/959/2018 zo dňa 24. augusta 2018, sp. zn. 5Ek/77/2017 zo dňa 22. augusta 2018, sp. zn. 54Ek/261/2018 zo dňa 9. júla 2018, sp. zn. 43Ek/11/2017 zo dňa 31. októbra 2017, sp. zn. 47Ek/28/2017 zo dňa 30. októbra 2017, sp. zn. 48Ek/72/2017 zo dňa 26. októbra 2017, sp. zn. 27Ek/71/2017 zo dňa 29. septembra 2017, sp. zn. 59Ek/202/2017 zo dňa 14. februára 2018, sp. zn. 59Ek/88/2017 zo dňa 24. novembra 2017, atď., súd konajúci sudcami dospel k rovnakým právnym názorom, ako boli vyjadrené v napadnutom uznesení, resp. v odôvodnení tohto rozhodnutia.

26. Vo vzťahu k argumentu oprávneného, že otázka výpočtu odmeny v exekučnom konaní nebola ako taká samostatne posudzovaná Najvyšším súdom Slovenskej republiky, súd uvádza, že v tomto smere s oprávneným súhlasí, avšak na druhej strane konštatuje, že z hľadiska priznávania trov dovolacieho konania je možné zistiť, čo Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za základ pre výpočet tarifnej odmeny advokáta. Z jeho rozhodnutí napr. sp. zn. 8ECdo 238/2014, sp. zn. 3Oboer 134/2015 je zrejmé, že Najvyšší súd Slovenskej republiky pri priznávaní náhrady trov exekúcie, spočívajúcich v náhrade trov právneho zastúpenia v dovolacom konaní, vzal za základ pre výpočet trov právneho zastúpenia iba istinu vymáhaného nároku.

27. K námietke oprávneného, že je otázne prečo súd vo svojich úvahách o výklade pojmu „nárok“ v uznesení nebral do úvahy ustanovenie § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku, ktoré priamo vymedzuje, že vymáhaným nárokom v prípade peňažného nároku istina, opakujúce sa príslušenstvo

pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvná pokuta a trovy exekúcie oprávneného, súd uvádza, že uvedené ustanovenie zákonodarca použil len v súvislosti s obligatónnymi náležitosťami návrhu na vykonanie exekúcie v prípade, ak sa vymáha peňažné plnenie. Uvedené ustanovenie však nemožno aplikovať na výpočet trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní, keď priamo ustanovenie § 199e Exekučného poriadku pri náhrade odmeny za právne zastúpenie odkazuje na ustanovenia o tarifnej hodnote, ktorými sa rozumejú ustanovenia § 9 až 14 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

28. Záverom súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami oprávneného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti oprávneného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005).

29. Vzhľadom na vyššie uvedené závery a citované ustanovenia právnych predpisov je súd toho názoru, že vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, keď návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie oprávneného v sume 12,62 eur podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietol a preto z tohto dôvodu súd sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.